

Книгата на Йоил и Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден – Тридесет и осем

Jeff Pippenger

2026-01-30

Число тридесет и осем

Изпитът на Небесния Хляб беше омега-изпитът на ученичеството в дните на Исус, и той беше също и омегата по отношение на изпита с манната, представен в алфата на заветната история на древния Израил. Началото беше манна; крайт беше Небесният Хляб. Омегата винаги е най-голямата, затова най-голямото отпадане на ученици бележи Капернаум като омегата в историята на Христос и на изпита на ученичеството.

Тогава Исус каза на учениците Си: Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и Ме последва. Защото който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери. Понеже каква полза за човека, ако придобие целия свят, а повреди на душата си? Или какво ще даде човек в замяна за душата си? Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всекиго според делата му. Истина ви казвам: има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докле не видят Човешкият Син да идва в царството Си. Матей 16:24–28.

Капернаум е омега изпит. Изпитът в Капернаум е изпитът за масло в притчата за десетте девици; той започва при вика в полунощ и поставя начало на период, който включва осъзнаването от страна на неразумните девици, че нямат масло. Тогава те започват да изпадат в паника, когато се приближават към затварящата се врата на неделния закон, както е представено в кризата в Капернаум в Йоан 6:66. В пророчески смисъл те са „посрамени“.

Ето, идат дни, казва Господ Йехова, когато ще изпратя глад по земята — не глад за хляб, нито жажда за вода, а за слушане на словата Господни. И ще се скитат от море до море и от север дори до изток; ще тичат насам-натам, за да търсят словото Господне, и няма да го намерят. В онзи ден хубавите девици и младите мъже ще прималеят от жажда. Ония, които се кълнат в греха на Самария и казват: Жив е твоят бог, Дане! и: Жив е пътят на Вирсавее! — и те ще паднат и никога вече няма да станат. Амос 8:11–14.

Омега изпитанието в Капернаум е предобраз на омега изпитанието, което следва след основополагащото изпитание от 2024 година. Омега изпитанието е мястото, където невестата бива запечатана преди неделния закон. То е мястото, където разделението завинаги се окончателно утвърждава, защото щом тя стане чиста, вече никакви чужденци (езичници) няма да преминават повече през Ерусалим до века.

И Господ ще изревава от Сион и ще издаде гласа Си от Йерусалим; и небето и земята ще се потресат; но Господ ще бъде упованието на Своя народ и силата на израилевите чеда. И ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог, Който обитава в Сион, Моята свята планина; тогава Йерусалим ще бъде свят, и чужденци не ще преминават вече през него.

И ще стане в онзи ден, че планините ще капят ново вино, и хълмовете ще текат с мляко, и всички потоци на Юда ще текат с води; и извор ще излезе от дома Господен и ще напоява долината Ситим.

Египет ще бъде запустение, и Едом — пуста пустиня, поради насилието над Юдините чеда, защото проливаха невинна кръв в земята им. А Юда ще пребъдва довека, и Йерусалим — от род в род. Защото ще очисти кръвта им, която не съм очистил; защото Господ обитава в Сион. Йоил 3:16–21.

Ерусалим се очиства от грях в заключителните действия на следствения съд, което в Захария, глава трета, е мястото, където на Исус Навин се дава бялата ленена филиделфийска дреха, за да замени мръсната лаодикийска дреха. „Тогава Ерусалим ще бъде свят, и чужденци няма вече да минават през него“, защото житото е било отделено от плевелите и събрано като принос на първите плодове. Това става в омега-изпита и става, когато се отворят небесните прозорци, и Исус хвърля скъпоценностите в ковчезето и казва на света: „Елате и вижте.“ „Елате и вижте“ знамето на Моето царство, Моята невеста, Моя принос от левити, както в древни дни. „Елате и вижте“ Моя храм, Моето ковчеже, пълно със скъпоценности — всяка приготвена като част от короната на царството на славата.

Основополагащият алфа-изпит на 2024 година води към храмовия омега-изпит. Омега-изпитът настъпва, когато се отворят небесните прозорци, което е времето, когато невестата се приготвя. Неразумните девиси и тяхната лъжлива вест за мир и безопасност на късния дъжд биват издухани през отворените прозорци от вятъра, защото вестта на тази история е вестта на източния вятър. Тази вест е суровият вятър на Исаия, който бива възпиран в деня на източния вятър; това са четирите ветрове на Йоан, които се задържат през времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Ангелите държат четирите ветрове, представени като разярен кон, който се стреми да се откъсне и да се втурне по лицето на цялата земя, носейки разрушение и смърт по пътя си.

„Нима ще спим на самия праг на вечния свят? Нима ще бъдем вяли, студени и мъртви? О, дано в нашите църкви имаме Духа и диханието на Бога, вдъхнати в Неговия народ, за да може той да се изправи на нозете си и да живее.“ Manuscript Releases, том 20, 217.

Онези, които отхвърлят вестта за източния вятър на исляма, биват издухани през прозореца от вятъра — самия символ на техния бунт. Боклукът на заблудата е завинаги прилепен към неразумната категория, която няма масло. Ефрем отново се е прилепил към идолите си. Те отхвърлиха умножаването на познанието във времето на запечатването и неговата връзка с исляма на третото горко. Бог ще превърне славата на тяхната фалшива вест за късния дъжд в „срам“.

Моят народ загива поради липса на знание; понеже ти отхвърли знанието, и Аз ще те отхвърля, за да не Ми бъдеш свещеник; тъй като си забравил закона на своя Бог, и Аз ще забравя твоите чедра.

Колкото повече се умножаваха, толкова повече съгрешаваха против Мене; затова ще превърна славата им в срам. Те изяждат греха на Моя народ и насочват сърцето си към неговото беззаконие. И ще бъде: какъвто народът, такъв и свещеникът; и ще ги накажа за пътищата им, и ще им въздам за делата им. Защото ще ядат и няма да се наситят; ще блудстват и няма да се умножат; защото престанаха да внимават на Господа. Блудство и вино и младо вино отнемат сърцето. Моят народ иска съвет от дървото си, и тоятата му му известява; защото духът на блудствата ги е въвел в заблуда, и те са блудствали, отстъпвайки от своя Бог. Принасят жертви по върховете на планините и кадят по хълмовете, под дъбове и тополи и брястове, защото сянката им е добра; затова дъщерите ви ще блудстват и невестите ви ще прелюбодействат. Няма да накажа дъщерите ви, когато блудстват, нито невестите ви, когато прелюбодействат; защото самите те се отделят с блудници и жертват с развратници; затова народът, който не разбира, ще падне.

Макар ти, Израилю, да блудстваш, пак нека Юда не съгрешава; и не идвайте в Галгал, нито възлизайте във Ветавен, нито се кълнете: Жив е Господ. Защото Израил се държи упорито като упорита юница; сега Господ ще ги пасе като агне на широко място.

Ефрем е прилепен към идолите; остави го.

Питието им е вкиснало; непрестанно блудствуват; нейните първенци обичат срамното: „Давайте!“ Вятърът я е обвинил в крилете си, и те ще се посрамят поради жертвите си. Осия 4:6–19.

Премахнатата смет е както неразумните девиси, така и техните погрешни учения, с които са се съединили. Ние сме това, което ядем, а те отхвърлиха вестта на източния вятър, като вместо това избраха лъжата, която води след себе си силна заблуда, и се съединиха със своята подправена вест за мир и безопасност на късния дъжд. Новото вино на Йоил е отсечено от устата им, тъкмо там, където Еремия става Божии уста.

„Отхвърляйки истината, хората отхвърлят Нейния Автор. Потъпквайки Божия закон, те отричат властта на Законодателя. Също тъй лесно е да се направи идол от лъжливи учения и теории, както да се извае идол от дърво или камък. Като представя погрешно Божиите качества, Сатана подтиква хората да си съставят за Него неверен образ. Умнозина на мястото на Йехова е възцарен философски идол; докато живият Бог, както е разкрит в Своето Слово, в Христос и в делата на творението, е почитан само от малцина. Хиляди обожествяват природата, докато отричат Бога на природата. Макар и в различна форма, идолопоклонството съществува в християнския свят днес също толкова действително, както е съществувало сред древния Израил в дните на Илия. Богът на мнозина, които претендират за мъдрост, на философи, поети, политици, журналисти — богът на изисканите, светски кръгове, на много колежи и университети, дори на някои богословски институции — е малко по-добър от Ваал, слънчевия бог на Финикия.“

Великата борба, 583.

При отделянето на истинските от лъжливите в съня на Милър вятърът отнася лъжливите девици навън, докато Господ запечатва Своята невеста по време на вътрешния омега-изпит на отворения прозорец.

Ето, Аз изпращам вестителя Си, и той ще приготви пътя пред Мене; и Господ, Когото търсите, внезапно ще дойде в храма Си, именно Вестителят на завета, в Когото благоволяте; ето, Той ще дойде, казва Господ на Силите. Но кой може да издържи деня на Неговото идване? и кой ще устои, когато се яви? защото Той е като огъня на претопявача и като сапуна на тепавичарите; и ще седне като претопявач и очистител на сребро; и ще очисти левиевите синове, и ще ги пречисти като злато и сребро, за да принасят Господу принос в правда. Тогава приносът на Юда и Йерусалим ще бъде угоден на Господа, както в древните дни и както в предишните години. Малахия 3:1–4.

Левиевите синове са синовете на онези левити, които останаха верни при изпитанието с образа на звяра при Аарон, а после отново и при изпитанието с образа на звяра при Йероваам. Те са онези, които издържат изпитанието с образа на звяра — изпитанието, чрез което се решава тяхната вечна участ, и изпитанието, което те трябва да издържат — преди да бъдем запечатани.

„Господ ми показва ясно, че образът на звяра ще бъде изграден преди да се затвори времето на благодатта; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще се реши вечната му участ.

„Това е изпитанието, което Божият народ трябва да премине, преди да бъде запечатан. Всички, които доказват своята вяроност към Бога, като спазват Неговия закон и отказват да приемат един фалшив съботен ден, ще застанат под знамето на Господа Бога Йехова и ще получат печата на живия Бог. А онези, които отстъпват от истината с небесен произход и приемат неделната събота, ще получат белега на звяра“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Изпитът относно образа на звяра е изпитът, който предхожда изпита относно белега на звяра при неделния закон, и той трябва да бъде издържан, преди да се затвори вратата.

Това е изпитанието, което очиства праведните и също така отделя праведните от неправедните. Това е изпитанието, при което Даниил, Седрах, Мисах и Авденаго се оказват на вид по-красиви и по-пълни от онези, които се хранеха с вавилонската храна. Едната група бе яла хляба на Небето, а другата — хляба на Вавилон. Това е изпитанието за хляба в синагогата в Капернаум.

Външно времето на изпитание, в което се намираме сега, е изпитът на образа на звяра — съчетаването на църква и държава в рамките на Съединените щати. Паралелното вътрешно време на изпитание разкрива една класа девици, които проявяват образа на човечността, и друга класа девици, които проявяват образа на Божествеността, съчетана с човечността. След като Малахия посочва очистването и претопяването на левитите, Бог предлага едно

изпитание.

И ще се приближа към вас за съд; и ще бъде бърз свидетел против чародейците, и против прелюбодейците, и против лъжеклетниците, и против онези, които угнетяват наемника в надницата му, вдовицата и сирачето, и които отблъскват чужденеца от правото му, и не се боят от Мене, казва Господ Саваот.

Защото Аз съм Господ, Аз не се изменям; затова вие, синове Яковови, не сте изтребени. Малахия 3:5, 6.

Първото изпитание е да се боиш от Бога, а към онази група, която се провали в изпитването на Вестителя на завета, след това са отправени пет осъждения, по едно за всяка от неразумните девизи, които съответстват на това да бъдат окаяни, нещастни, бедни, слепи, голи; пет пророчески характеристики за пет неразумни девизи, обобщени под израза „и не се боите от Мен“. Това са онези, които не издържаха основополагащото първо алфа изпитание. Те се провалиха, защото не разбраха, че Бог никога не се променя. Това са онези, които не издържаха основополагащото външно алфа изпитание на 2024 година.

„Има уроци, които трябва да бъдат извлечени от историята на миналото; и вниманието се насочва към тях, за да може всички да разберат, че Бог действа по същите линии сега, както винаги е действал. Ръката Му се вижда в Неговото дело и сред народите сега, точно така, както се е виждала още от времето, когато евангелието бе възвестено за пръв път на Адам в Едем.

„Има периоди, които са повратни точки в историята на народите и на църквата. В Божието провидение, когато настъпят тези различни кризи, се дава светлината за онова време. Ако тя бъде приета, настъпва духовен напредък; ако бъде отхвърлена, следват духовен упадък и коработушение. Господ в Своето слово е разкрил настъпателното дело на евангелието, както е било извършвано в миналото и както ще бъде в бъдещето, чак до заключителния конфликт, когато сатанинските сили ще извършат последното си удивително действие.“ Bible Echo, 26 август 1895 г.

Лаодикийците не виждат, че Божието отношение към хората е винаги едно и също. Ако светлината, или маслото, бъде приета, има благословение; ако не, има коработушение.

„В отминалите векове Господ Бог небесен разкриваше Своите тайни на Своите пророци. Настоящото и бъдещето са еднакво ясни за Него. Гласът Божий отеква през вековете, известявайки на човека какво предстои да стане. Царе и князе заемат местата си в определеното за тях време. Те мислят, че осъществяват собствените си намерения, но в действителност изпълняват словото, което Бог е изрекъл.

„Павел заявява, че записите за Божиите отношения с човечеството в миналото „са написани за наша поука, върху които е дошъл краят на вековете“. Историята на Даниил ни е дадена за наша поука. „Тайната на Господа е с онези, които Му се боят.“ Богът на Даниил още живее и царува. Той не е затворил небето за Своя народ. Както в юдейската епоха, така и в тази епоха Бог разкрива тайните Си на Своите слуги, пророците.

„Апостол Петър казва: „И имаме по-твърдото пророческо слово, на което добре правите, че внимавате, като на светило, което свети в тъмно място, докле денят зазорее и зорницата изгрее в сърцата ви; като знаете преди всичко това, че никое пророчество в Писанието не е по свое тълкуване. Защото никога пророчество не е идвало по човешка воля, но святите Божии човеци са говорили, движени от Светия Дух.““

„Невярващите и безбожните не разпознават значението на знаменията на времето, предсказани в пророческото слово. В своето невежество те може да отказват да приемат вдъхновения запис. Но когато християни по изповед говорят с присмех за пътищата и средствата, употребени от великия АЗ СЪМ, за да направи известни Своите намерения, те показват, че са невежи както относно Писанията, така и относно Божията сила. Създателят знае точно с какви елементи трябва да се справя в човешкото естество. Той знае какви средства да употреби, за да постигне желаните резултати.“

„Човешкото слово се проваля. Онзи, който прави твърденията на хората своя опора, с право може да трепери; защото някой ден ще бъде като корабокруширал кораб. Божието слово е непогрешимо и пребъдва вовеки. Христос заявява: „Истина ви казвам: докле преминат небето и земята, ни една йота, ни една чертица никак няма да премине от закона, докле всичко се сбъдне.“ Божието слово ще устои през безспирните векове на вечността.“ Youth Instructor, 1 декември 1903 г.

Бог никога не се променя и Той действа по същия начин, както винаги е действал.

„Божие дело на земята проявява, от век на век, поразително сходство във всяка велика реформация или религиозно движение. Принципите, по които Бог постъпва с човеците, винаги са едни и същи. Важните движения на настоящето имат своя паралел в тези от миналото, а опитността на църквата в предишните векове съдържа уроци с голяма стойност за нашето време.“ Великата борба, 343.

Първите четири стиха на трета глава на Малахия посочват вестителя, който приготвя пътя за Вестителя на Завета, както и очистването и пречистването на левитите. След това Господ произнася съд над Лаодикия, като посочва, че те не се боят от Бога, което означава, че са се провалили в основополагащия алфа-изпит на третия ангел. Липсата им на страх представлява съзнателно отхвърляне на знанието, а контекстът на знанието, което те отказват, е приемането на историята на вестителя, който приготвя пътя, и на Божествения Вестител, Който го следва. Всички пророци посочват последните дни и не би имало причина да бъде посочвано едно фалшиво реформаторско движение, ако не съществуваше истинско.

„Но Сатана не бездействаше. Сега той се опита да извърши онова, което е предприемал във всяко друго реформаторско движение — да измами и погуби народа, като му поднесе фалшификат вместо истинското дело. Както през първия век на християнската църква имаше лъжехристи, така през шестнадесетия век се появиха лъжепророци.“ Великата борба, 186.

Контекстът на първите шест стиха от Малахия, трета глава, е пречиштането и очистиането на левитите от реформаторското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. За Америка в бъдеще предстои или именно това движение, или едно от многото негови фалшификати. Тогава Малахия заявява:

Още от дните на бащите си вие се отклонихте от Моите наредби и не ги опазихте.
Върнете се при Мен, и Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите. Малахия 3:7.

Постепенният бунт през четирите поколения е въведението и обстановката на книгата на Йоил, а Малахия тук посочва същия този постепенен бунт, когато казва: „още от дните на бащите си вие се отклонихте“. От 1863 година, дните на бащите на първото поколение на бунта, те все повече и повече са отивали далеч от Бога. Произнасянето срещу техния непрестанен грях е смекчено от лаодикийския призив, който в скръбни тонове обещава, че ако само биха се върнали, Бог би се върнал към тях.

Но вие казвате: В какво да се върнем? Ще ограбва ли човек Бога? А вие Ме ограбихте.
Но вие казвате: С какво сме Те ограбили? С десетъците и приносите. С проклетие сте проклети, защото Ме ограбихте — вие, целият този народ.

Донесете всички десетъци в склада, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега в това, казва Господ на Силите, дали няма да ви отворя небесните отвори и да излея върху вас благословение, така че да не стига място да го побере.

И ще смъря поради вас поглъщателя, и той няма да погубва плодовете на земята ви; нито лозата ви ще хвърля плода си преждевременно на полето, казва Господ Саваот. И всички народи ще ви наричат блажени; защото ще бъдете земя на благоволение, казва Господ Саваот. Малахия 3:5–12.

Алфа-основополагащият външен изпит от 2024 година е последван от вътрешния завършващ изпит от 2026 година. Този завършващ изпит настъпва, когато небесните отвори се отворят, а трите места, където тези отворени небесни отвори са посочени в контекста на тържествуващата църква, са Малахия трета глава, сънят на Милър и Откровение деветнадесета глава. Малахия е алфата, сънят на Милър е средата, а Откровение е омегата. Изпитът е илюстриран чрез Христос като човека с четката за прах, който хвърля скъпоценностите в ковчежето. Тези скъпоценности са както истини, свършено подредени в своя ред, така и остатъкът. Хранилището е мястото, където храната се събира и разпределя. Както при изпита с манната, изпита в Капернаум и Хляба от Небето — „храна“ е предметът.

„Месото“ е масло в притчата за девиците и представлява характера, Светия Дух и пророческата вест, която довежда Светия Дух в сърцата и умовете на онези, които изграждат характера на Христос. „Месото“ е Йоиловото „ново вино“, което е отсечено от пияниците на Ефрем. За да издържите вътрешния изпит на крайъгълния камък на храма на втория ангел, трябва да сте издържали външния първи алфа-основополагащ изпит. Ако не сте приели основата, не можете да бъдете част от храма, който се издига върху основата; но ако не сте от числото на онези, които са издържали този основополагащ изпит, ще построите своя духовен фалшификат на къща върху пясък. Йоан нарича този фалшив

духовен дом „синагогата на Сатана“, а Еремия — „събранието на присмивателите“.

Донесете всички десетъци и приноси в хранилището — това е вътрешният изпит, при който се поставя печатът. Човекът с четката за прах хвърли остатъчния Божи народ в уголемения ковчег и, като направи това, илюстрираше делото на донасянето на всички десетъци в хранилището. Левитите са приносят, който се въздига, когато Той излива благословение от небесните прозорци. Скъпоценностите на човека с четката за прах са Неговият остатъчен народ, а в шеста глава на Исаия този остатъчен народ е определен като десетък.

Тогава рекох: Господи, докога? А Той отговори: Докле градовете запустеят без жител, и къщите — без човек, и земята стане съвсем пуста, и Господ отдалечи човеците, и голямо запустение настане сред земята. Но още ще има в нея една десета част, и тя ще се върне, и ще бъде изядена; както при теревинта и при дъба, чийто пън остава в тях, когато хвърлят листата си, така свялото семе ще бъде нейният пън. Исаия 6:11–13.

Господ отъждествява въпроса „докога“ въз основа на множество свидетели като сочещ към неделния закон, а в третия стих на Исаия, шеста глава, ангелите прогласяват: „Свет, свет, свет е Господ на Силите; цялата земя е пълна с Неговата слава.“ Сестра Уайт свързва това с могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава.

„Когато те [ангелите] виждат бъдещето, когато цялата земя ще бъде изпълнена с Неговата слава, победната песен на хвала отеква от един към друг в мелодично пеене: „Свят, свят, свят е Господ на Силите.“ Те са напълно удовлетворени да прославят Бога; и в Неговото присъствие, под усмивката на Неговото благоволение, не желаят нищо повече. В носенето на Неговия образ, в извършването на Неговата служба и в поклонението пред Него тяхното най-висше стремление е напълно осъществено.“
Review and Herald, December 22, 1896.

Шеста глава на Исаия посочва 11 септември, когато земята бе озарена от славата на първия глас от двата гласа на Осемнадесета глава на Откровение. Когато Исаия попита: „Докога?“, историята на главата е определена като периода от 11 септември до неделния закон, когато пристига вторият глас. Исаия ни уведомява, че при неделния закон ще има остатък — който е десетък. Остатъкът има същност в себе си — масло в съдовете си.

Но още в нея ще има една десета [десетък], и тя ще се върне, и ще бъде изядена; като теревинт и като дъб, в които остава животът им, когато хвърлят листата си: така свялото семе ще бъде нейната същност. Исаия 6:13.

„Десятата“ са онези, които са се „върнали“ в отговор на призива на Малахия, а също и на призива на Еремия да се върнат. Те са дървета на човечеството, съединени с Божествеността (сващото семе). Те ще бъдат изядени, защото не са само вестителите, но са и знамето на петдесатните въздигателни хлябове; те са посланието, което езичниците ще ядат.

Затова така казва Господ: Ако се обърнеш, тогава Аз ще те върна, и ти ще стоиш пред Мен; и ако отделиш скъпоценното от нищожното, ще бъдеш като Моите уста; нека те да се върнат към теб, а ти не се връщай към тях. Еремия 15:19.

Йеремия представлява онези, които изядоха вестта в ръката на ангела, която беше алфа и основополагащият изпит, представен от 11 август 1840 г., 1888 г. и 11 септември, защото той казва, че намери думите и ги изяде.

Намериха се Твоите думи, и аз ги изядох; и Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето ми; защото се наричам с Твоето име, Господи, Боже на Силите. Еремия 15:16.

Еремия е наречен с Божието име, когато изяде малката книжка в ръката на ангела, и тази вест произведе радост и веселие, за разлика от срама. Когато Божието име е дадено на Еремия, той представлява сто четиридесет и четири хиляди, които са филиделфийци.

Който побеждава, ще го направя стълб в храма на Моя Бог; и той няма вече да излезе вън; и ще напиша върху него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша върху него Моето ново име. Откровение 3:12.

Еремия изяде вестта за 11 септември и понесе разочарованието от 18 юли 2020 г.

Не седях в събранието на присмивачите, нито се веселих; седях сам поради Твоята ръка, защото ме изпълни с негодувание. Защо е болката ми непрестанна, и раната ми неизцелима, която отказва да се излекува? Ще бъдеш ли за мене съвсем като измамлив поток, като води, които пресъхват? Еремия 15:17, 18.

„Събранието на присмивачите“ у Еремия е „сатанинската синагога“ на Филадельфия и Смирна, които казват, че са юдеи, а не са. Еремия не се зарадва, защото вестта, която бе прогласил, се оказа лъжлива вест, произвеждаща само срам, а не радост. „Непрестанната рана, която отказваше да бъде изцелена“ у Еремия, бяха трите дни и половина, през които събранието на присмивачите се радваше, докато Еремия, Моисей и Илия бяха мъртви на улицата, която минаваше през долината на мъртвите сухи кости. Насред този период на съмнение и несигурност Господ призова Еремия да се върне.

Затова така казва Господ: Ако се върнеш, тогава Аз ще те върна отново и ти ще стоиш пред Мен; и ако отделиш скъпоценното от нищожното, ще бъдеш като Моите уста; нека те се обърнат към теб, а ти не се обръщай към тях. И ще те направя за този народ укрепена медна стена; и те ще воюват против теб, но няма да ти надделят; защото Аз съм с теб, за да те спася и да те избавя, казва Господ. И ще те избавя от ръката на нечестивите, и ще те изкупя от ръката на страшните. Еремия 15:19–21.

Ако Йеремия се върне, Бог ще го направи войнство, представено като медна стена, срещу която и „нечестивите“, и „страшните“ ще воюват, но няма да надделят. Това е войнството на белите коне с конници, облечени в одежди от бял висон. Това войнство, или медна стена, се издига, когато Йеремия се върне; ако и когато той отделя скъпоценното от нищожното. В Езекиил тридесет и седма глава войнството, за което сестра Уайт казва, че е Божият остатъчен народ, се изправя, когато те са се завърнали. Остатъкът се завръща, а после се изправя като могъщо войнство, когато отделят скъпоценното от нищожното и тогава стават Божии уста. Те трябва правилно да разпределят словото на истината, като отделят плевата

от житото, защото използват същите правила, възприети от своя баща, който беше мелничар, специализиран в приготвянето на най-добрия хляб. Ако отделят скъпоценното от нищожното, истината от заблудата, те ще бъдат Божият страж, когато Бог отделя нечестивите и мъдрите.

Еремия откликна на призива да се завърне през 2023 г., а след това през 2024 г. бе разочарован, когато една голяма група се отдели при основополагащия изпит на Рим, установяващ видението. Еремия правилно отдели скъпоценното от нищожното, истината от заблудата, и продължи напред до вътрешния омега-изпит при отварянето на небесните прозорци. Когато небесата се отварят, тържествуващата църква се е приготвила. Тя премина основополагащия външен алфа-изпит, а след това премина и вътрешния омега-изпит на небесните прозорци. Или издържа и става част от Божията войска, или бива издухана от прозорците от вятъра. Тя бива изхвърлена на голямо поле, както бе Шевна в Исая двадесет и втора глава, или бива хвърлена в ковчезето. Или бива хвърлена в ковчезето, или бива изхвърлена от храма, както Неемия изхвърли Товия, или както Христос изхвърли сарафите. Когато човекът с четката за прах хвърля скъпоценните камъни в ковчезето, ковчезето е или Божието Слово в една нова рамка на истината, или ковчезето е Божият храм, и двете от които са символи на Христос, а Христос не бива да бъде разделян.

Разделен ли е Христос? Павел ли беше разпнат за вас? или в името на Павел бяхте кръстени? 1 Коринтяни 1:13.

Христос не е отделен от Павел. Божествеността не бе отделена от човечността на Павел. Когато Павел, човекът, кръщаваше в името на Божествеността, нямаше разделение, защото човешкият вестител е съединен с Божествената вест. Павел беше съединен с Божествеността толкова сигурно, колкото Ефрем беше прилепен към идоите си.

Онези в съня на Милър, които са хвърлени в храма (ковчезето), са десетъците от Малахия 3, които трябва да бъдат донесени в склада, където храната се съхранява и раздава. Този склад е храмът на сто четиридесет и четирите хиляди, или, както заявява Петър, „духовен дом, свето свещенство“. Ковчезето е духовният дом, а скъпоценните камъни са свещенството. Поради тази причина сънят на Милър е записан на страница „81“, символ на Божествения Първосвещеник, съчетан с осемдесет човешки свещеници.

В съня на Милър човекът с четката за прах илюстрира донасянето на скъпоценните камъни (които са десетъците на Исая и приносите на Малахия), когато Той хвърля скъпоценните камъни в храма, който е житницата, който е ковчезето. Често във връзка с втория ангел са включени два въпроса, а омега-изпитът е вторият ангел във връзка с алфа-изпита и третия лакмусов тест. Призивът е да се върнем, а завръщането се демонстрира чрез внасянето на всички десетъци и приноси в житницата, за да има храна в Неговия дом. Двата въпроса тук са: какво е „храната?“ и какво е „житницата?“

Дали скъпоценните камъни са вестителите, или дали скъпоценните камъни са вестта, определя как ще бъде отговорено на тези два въпроса. Ако това са вестителите, тогава те са десетъкът, който съставя храма, който винаги се изгражда във втората стъпка. Ако това е

вестта, тя е вестта на Среднощния вик, доведена до съвършенство като краеъгълен камък на храма, и на овластяването на вестта на втория ангел.

И рече: „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът.“ И тъй, те не са вече двама, а една плът. И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва. Матей 19:5, 6.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Бях насочена обратно към прогласяването на първото пришествие на Христос. Йоан бе изпратен в духа и силата на Илия, за да приготви пътя на Исус. Онези, които отхвърлиха свидетелството на Йоан, не се ползваха от ученията на Исус. Тяхното противопоставяне на вестта, която предсказваше Неговото идване, ги постави там, където не можеха лесно да приемат най-силните доказателства, че Той е Месията. Сатана подтикна онези, които отхвърлиха вестта на Йоан, да отидат още по-далеч — да отхвърлят и разпнат Христос. С това те се поставиха там, където не можеха да приемат благословието в деня на Петдесетница, което би ги научило на пътя към небесното светилище. Раздирането на храмовата завеса показва, че юдейските жертви и обреди вече няма да бъдат приемани. Великата Жертва бе принесена и бе приета, а Светият Дух, Който слезе в деня на Петдесетница, пренесе мислите на учениците от земното светилище към небесното, където Исус бе влязъл чрез Своята собствена кръв, за да излее върху учениците Си благата на Своето изкупление. Но юдеите бяха оставени в пълен мрак. Те изгубиха цялата светлина, която биха могли да имат относно плана на спасението, и все още се уповаваха на своите безполезни жертви и приноси. Небесното светилище бе заело мястото на земното, но те нямаха знание за промяната. Затова не можеха да се ползват от посредничеството на Христос в светото място.

„Мнозина гледат с ужас на поведението на юдеите, които отхвърлиха и разпънаха Христос; и като четат историята на Неговото позорно малтретиране, мислят, че Го обичат и не биха се отрекли от Него, както Петър, нито биха Го разпънали, както юдеите. Но Бог, Който чете сърцата на всички, е подложил на изпит тази любов към Исус, която те са изповядвали, че чувстват. Цялото небе наблюдаваше с най-дълбок интерес как бе приета вестта на първия ангел. Но мнозина, които изповядваха, че обичат Исус, и които проливаха сълзи, когато четяха историята за кръста, осмиваха благата вест за Неговото пришествие. Вместо да приемат вестта с радост, те я обявиха за заблуда. Те намразиха онези, които обичаха явяването Му, и ги изключиха от църквите. Онези, които отхвърлиха първата вест, не можеха да получат полза от втората; нито получиха полза от среднощния вик, който трябваше да ги подготви, за да влязат чрез вяра с Исус в пресвятото място на небесното светилище. И като отхвърлиха двете предишни вест, те така са помрачили разбирането си, че не могат да видят никаква светлина в вестта на третия ангел, която показва пътя към пресвятото място. Видях, че както юдеите разпънаха Исус, така и поименните църкви бяха разпънали тези вест, и затова нямат никакво познание за пътя към пресвятото място и не могат да получат полза от застъпничеството на Исус там. Подобно на юдеите, които принасяха своите безполезни жертви, те отправят своите безполезни молитви към отделението, което Исус е

напуснал; и Сатана, доволен от измамата, приема религиозен облик и насочва умовете на тези изповядващи християни към себе си, като действа със своята сила, своите знамения и лъжливи чудеса, за да ги закрепим в своята примка.“ Ранни писания, 259–261.